

OTROŠKI VRTEC

AJDOVŠČINA

Skupina: DELFINI

PROJEKT PASAVČEK

RED JE VEDNO PAS

PRIPET



Vzgojiteljica: INES VIDMAR

Pomočnica vzgojiteljice: LARA JEŽ

Referenčna številka: 69282571

Sem Ines Vidmar (diplomirana vzgojiteljica predšolskih otrok). Svoje poslanstvo opravljam v vrtcu Ajdovščina.

Letos prvič sodelujem v projektu Pasavček. Za sodelovanje v projektu sem se odločila predvsem zaradi otrok, ki jih imam v skupini. Otroci so stari 2 – 3 leta, kar pomeni, da so se že začeli zavedati okolice v kateri se gibljejo, dogajanja, ki se dogaja okrog njih in situacije v kateri se nahajajo. Promet in vključevanje vanj je zelo pomembna zadeva, ki se tiče vsakega od nas. Zelo se mi je zdi pomembno, da naše najmlajše udeležence varno in na prijeten način vključimo v ta del življenja, ki jih bo vedno spremljal. Odrasli naj čutimo odgovornost do tega, da otroke naučimo sodelovati v prometu.

S sodelavko Laro Jež (pomočnico vzgojiteljice) sva preko plakata, ki je visel v garderobi starše seznanili o pomembnosti teme, ki jo obravnavamo in spodbudili k temu, da z nami sodelujejo s svojim zgledom. Predlagali sva, da se večkrat namerno z otrokom odpravijo tudi na sprehod po mestu in se kot pešci vključijo v promet ter ob tem nujno pogovorijo o tem, na kaj moramo biti pozorni in o pravilih, ki veljajo za obnašanje v prometu.

Naša skupina se imenuje Delfini. V njej je vključenih 14 otrok starih 2 – 3 leta. Sestavljajo jo 7 deklic in 7 dečkov. Otroci so živahni, radoživi, zainteresirani in izredno radovedni. Zelo so karakterni različni, kar je prineslo veliko zanimivih in dinamičnih situacij v času izvajanja projekta. Nekateri se že zavedajo okolice in situacij, drugi pa se s tem seznanjajo.

CILJI:

Da bi otrokom to temo predstavila kot nekaj izredno pomembnega in resnega dela njihovega življenja, sem se odločila, da si postavim določene cilje, katere bom poskusila uresničiti in udejanjiti na tak način, da bodo otrokom najbližji, najbolj razumljivi in uporabni.

Kot glavno vodilo, ki smo si ga zadala pri tem projektu je bil predvsem ta, da seznanim otroke in ozavestim starše otrok, da vsakodnevno pravilno in dosledno uporabljajo varnostne stolčke in pasove v avtomobilih.

Še drugi cilji:

- Otrok sproščeno izvaja naravne oblike gibanja
- Otrok preko uporabe IKT in različnih slikanic/literature pridobi in formacije o prometu
- Otrok preko pogovora in plakata pridobi in formacije o različnih vrstah prometa, glede na vrsto prometnih poti spozna tudi različne vrste prometa
- Otrok se preko pogovora seznanja z varnim vedenjem in pripomočki v prometu kot pešec, kolesar in kot oseba, ki se pelje v avtomobilu
- Otrok iz lastnih izkušenj ugotavlja svojo vlogo in pomen v prometu
- Otrok se seznanja s prometno signalizacijo in njenim pomenom

- Otrok tudi ob poslušanju literarnih del razvija zmožnost domišljajske rabe jezika in doživlja književno dogajanje
- Otrok si bogati besedni zaklad/spoznava nove besede, besedne zveze in pomene besed
- Otrok razvija umetniško predstavljalnost in domišljijo z zamišljanjem in ustvarjanjem
- Otrok se izraža v različnih umetniških jezikih: v plesnem, glasbenem, likovnem jeziku

DEJAVNOSTI:

Dejavnosti, ki smo jih pa izvajali, da smo te cilje uresničevali pa so:

Na pogostih pohodih/sprehodih smo pozornost usmerjali predvsem v opazovanje okolice v kateri smo se gibal, posebej pa na promet in varno vključevanje vanj. Dali smo poudarek na hojo v koloni dva po dva, hoja po pločniku oz. ob robu cestišča, prečkanje, rumena rutica, odsevni brezrokavniki, pomen prometnih znakov, ki smo jih videli.



Večkrat smo se varno namestili nekje ob prometni cesti in opazovali voznike, ki so bili pripeti z varnostnim pasom in ustavljali pešcem, ko so prečkali cesto, ob tem smo komentirali vsako situacijo kot varno ali nevarno.



Pogovarjali in ogledali smo si prometno signalizacijo v okolici vrtca in o pravilih, ki jih moramo v prometu kot aktivni udeleženci upoštevati.

V potujoči knjižnici, ki jo mesečno obiskujemo, smo si izposodili veliko slikanic in drugih knjig v povezavi s to temo. Načrtno in tudi spontano smo si jih ogledovali ter se ob njih pogovarjali

in spoznavali različne vsebine povezane s prometom. Prebrali smo tudi nekaj zgodbic in iz njih pridobivali zavedanje o pomenu določenega ravnanja v prometu, ki ti lahko reši življenje.

Ogledali smo si tudi nekaj posnetkov (ki so predlagani v okviru projekta), se ob njih pogovorili in na ta način usvajali pravila.

Naučili smo se tudi nekaj pesmic: Avto (R. Kranjčan), Moj rdeči avto (M. Voglar)... in deklamacijo Semafor. Preko njih smo spoznavali delovanje posameznih delov avtomobila in prometno signalizacijo ter pomen le te. Ob tem tudi raznih plesnih koreografij.



Na to temo smo ustvarjali veliko ustvarjali s čopiči, vodenimi barvami, temperami tuši, flomastri, uporabljali smo različne materiale (papir, blago, das-maso) tudi iz odpadnega materiala smo izdelali nekaj izdelkov.



Reševali smo delovnih liste: razporedi vozila glede na vrsto.

Predstavitev avtomobila in otroškega sedeža ter uporabe le tega. Spremljanje uporabe varnostnih stolčkov in pasov na kartončkih. Vsak izmed otrok je prejel kartonček, na katerega je skupaj s staršem dal štampiljko vsakokrat, ko se je v vrtec pripeljal v avtomobilom in se v njem pripel v varnostnem stolčku.



Izvedli smo tudi vožnjo s poganjalčki na poligonu, ki je vseboval cesto, prehod za pešce, semafor, znak STOP.

EVALVACIJA:

Otroci so bili ves čas zelo zainteresirani. Z veseljem so sodelovali. Še bolj jim je bilo pa to zanimivo, da so pri tem sodelovali tudi njihovi starši. Projekt smo uspešno izpeljali na način, ki sem si ga zamislila.

Pridobili smo veliko znanja in precej izkušenj. Otroci so vse aktivnosti in dejavnosti, ki so jim bile ponujene, z veseljem opravili. Tudi starši so radi sodelovali. Ob pogovoru in preverjanju razumevanja osvojenih vsebin sem opazila, da so si veliko zapomnili. Glede na njihove sposobnosti razumevanja, so vse to pridobili na igriv načrtovano spontan način, ki je bil njim zanimiv.

Vsebino o prometu so tako spoznavali s pomočjo različnih učnih oblik in metod dela, predvsem preko konkretnih izkušenj. Saj se otroci v tem obdobju razvoja največ naučijo preko konkretnega doživljanja situacije.

Skupaj smo ugotovili, kako pomembno je, da poskrbimo za svojo varnost.

Starši so nam pri samem projektu bili v pomoč pri izvedbi sprehodov po mestu, ki so jih izvedli doma. Namerno so se vključevali v promet kot kolesarji in na ta način otroke spodbujali k opazovanju prometa. Sodelovali so tudi pri izpolnjevanju kartončkov vsakokrat, ko se je otrok varno pripet v varnostnem stolčku pripeljal v vrtec.

Zelo pomembno, je da otroke, čim se zavejo lastnega bitja in okolice vzgajamo v prometnem duhu, da se bo zavest ljudi o varnosti v prometu izboljšala. Še vedno se dogajajo nesreče, kar se tudi ne da izničiti. Lahko se pa marsikatero zaobide, če smo vsi ozaveščeni in se pravila osvoji do te mere, da nam to pomeni kot jutranja rutina.

Opazili smo, da le redko kateri voznik ni bil pripet v vozilu in le redko kdo ni previdno prečkal ceste. Osebe, ki so bile manj pozorne na varnost v prometu, so po našil opazovanjih bile starejše. Zavedamo se, da so včasih bile drugačne prometne razmere (manj tekočega prometa,

manj varnostnega ozaveščanja in tudi varnostnih pripomočkov v vozilih) in so zato rezultati taki. Me pa veseli, da nismo v tem času opazili nobenega prekrška pri drugih udeležencih prometa.

ZAHVALA:

Vam pa se moram zahvaliti za spodbudo in gradivo, ki smo ga prejeli. Sam projekt me je navdušil in se ga bom sigurno še udeležila. Pa ne samo mene, ampak tudi otroke, kar pa šteje največ. Ob vsem tem se počutim, da sem naredila nekaj velikega in koristnega za vse vpletene, ki so sodelovali z menoj. Hvala vam. Veselim se sodelovanja v projektu tudi v naslednjem šolskem letu.

Lep pozdrav,

Ines Vidmar, dipl. vzg.